

De Rukker en den Duvel

1. De RUKKER zat thuis belegen en zei: *"Ik zit verlegen
Ik kom niet aan mijn rukken, Ik kom niet aan mijn trekken.*
2. *Mijn rek is eruit, mijn vlam uit de pijp, dit leven brengt mij spijt
'K neem een stoute stap, 'k ruk van het pad, tot mijn rukken weer gedijt"*
3. Boud rukte hij er op uit, trok de wijde wereld in
Hij zij: *"Ik heb grote trek, ik heb grote zin."*
4. Hij trok met een rotgang, met de trekschuit door heel Holland
Hij trok langs de Rotte, als een zotte het kon hem verrotten
5. Hij rukte met kleine trekken, langdurig en langdradig
Hij was tenslotte een rukker, hij trok het niet onaardig
6. Hij rukte zonder vlekken, maar hij trok wel vuile bekken
Heel veel scheve gezichten, ontzettend veel relnichten
7. Zo onvolprezen verrukkelijk, zo uitgesproken nadrukkelijk
Rukte hij over rozen, zonder blikken zonder blozen
8. Hij rukte tussen de spruitjes, op z'n Jan Boerenfluitjes
Een graag geziene rukker, ook op loonslaafuitjes
9. Hij rukte bij de speelplaats bij de kinderen in de klas
Grote vlokken hagelslag met de Franse slag
10. Hij rukte op de boerderij bij de beesten af
Hij rukte zonder averij op je moeders graf
11. Hij rukte in de Hofstad, in het Koninklijk Paleis
In de Gouden Koets, de Ridderzaal tot aan de Mokerhei
12. Zonder omhaal of dralen verrukte hij kapitalen
Hij rukte in alle talen, tot DEN DUVEL hem kwam halen
13. Hij zei: *"Mijn waarde RUKKER het is tijd om af te fluiten
Tijd om af te knippen, Tijd om af te druipen."*
14. *"Maar mijn rukken is een belofte, mijn Koninkrijk zal komen
Ik zeg ik doe een gelofte, In gelul kan ik ooit wonen!"*
15. De RUKKER voegde zijn hand onmiddellijk bij het woord
Hij riep: *"Allemachtig!"* Rukte krachtig en ontspoord
16. Hij trok zo hard, fel van leer, keer op keer, op en neer
Hij zei: *"O God, mijn Lieve Heer, ik kom voor U toe wederkeer."*

17. De RUKKER rukte episch zo buitengewoon blasfemisch
Zijn kwakjes waren symmetrisch parmantig en poëtisch
18. *"RUKKER rukt u laveloos, ik ben DEN DUVEL uit den doos
RUKKER, al rukt u nog zo snel DEN DUVEL achterhaalt u wel"*
19. *"U zult nooit meer rukken, U zult geen ene dag meer plukken
U zult er nu van lusten en het rukken laten rusten"*
20. Zijn lot was reeds bedongen doch trok hij nog een ronde
Tot zijn vellen erbij hingen, geen ziel kon hem bedwingen
21. DEN DUVEL trok het getrek niet meer en hij trok hem aan zijn haar
Trok hem aan zijn kloten, Trok hem aan zijn staart
22. DEN DUVEL trok en trok en trok de RUKKER zo kapot
voltrok de straf voor zijn gespot en het kwaad dat was gezocht